

ת"פ (באר שבע) 49177-02-24 - מדינת ישראל נ' דגיסאו אלמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 49177-02-24 מדינת ישראל נ' אלמו

לפני כבוד השופט אלון גביון

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חופית קנטורוביץ
נגד

הנאשם
דגיסאו אלמו
ע"י ב"כ עו"ד יורם זקס

נוכח: מתורגמן לשפה האמהרית מר עמנואל אלמיה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, ע"פ הודאתו בכתב האישום המתוקן, בחבלה חמורה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

כתב האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בין הנאשם לבין ל.א. (להלן: "**המתלונן**") אין היכרות מוקדמת עובר לאירוע שיתואר להלן.

בתאריך 5/2/24 בשעה 02:05, נכנסו המתלונן ותייסיר אבו צבור לחנות הנמצאת במרכז גילת בעיר באר שבע (להלן: "**החנות**"), כאשר במקום שהו הנאשם, האדיש גטהון ואחרים אשר מספרם המדויק, וזהותם, אינו ידועים למאשימה.

המתלונן ביקש מהנוכחים בחנות סיגריה, או אז, מסיבה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התפתחה קטטה בין המתלונן לבין חלק מהנוכחים במקום, שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: "**הקטטה**").

במהלך הקטטה, המתלונן נחבל בראשו מבקבוקי זכוכית אשר נזרקו לעברו והוטחו על ראשו

על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. המתלון פצע את הנאשם בפניו באמצעות חפץ חד שהחזיק בידו, והנאשם בתגובה אחז את המתלון בבגדיו והשניים נפלו לרצפה. כתוצאה ממעשי המתלון, נגרמו לנאשם חתכים בפניו. עוד במהלך הקטטה, רוסס בחנות גז מדמיע.

בהמשך לאמור, יצא מהחנות אדם שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "**האחר**"), והרים ארגז פלסטיק שהיה בסמוך למקום. מיד ובסמוך, יצא המתלון מהחנות, והאחר הטיח את הארגז בפניו של המתלון. בין האחר לבין המתלון התפתחה קטטה, במהלכה נגח האחר באמצעות ראשו בראשו של המתלון, והמתלון נפל על הרצפה.

במקביל לאמור, הנאשם, שיצא מהחנות, הרים את ארגז הפלסטיק. הנאשם התקדם אל עבר המתלון, שהיה באותה העת שרוע על הרצפה והטיח את הארגז בראשו ובפניו של המתלון.

כתוצאה מכלל התקיפות המתוארות לעיל, המתלון פונה לביה"ח סורוקה, ואובחן כשהוא סובל מחבלות רבות בראשו, חתכים בפנים מעל האף ומעל הגבה. עין ימין של המתלון נחבלה בצורה קשה והוא נזקק לניתוח תיקון ושמירה על גלגל העין. מבחינת חדות הראיה מעין ימין - NLP, פרוגנוזה עינית גרועה מאוד, הקרנית נתפרה וישנו דימום כורואידלי והיפרדות רשתית טוטאלית. בעין שמאל סבל המתלון מהמטומה פריאורבילטית. בנוסף, כתף שמאל של המתלון יצאה ממקומה.

3. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי המאשימה תעתור למאסר בפועל למשך 12 חודשים (בניכוי ימי המעצר) לצד ענישה נלווית, וההגנה תטען כי ניתן להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (מיום 5.2.24 ועד ליום 10.3.24).

בהמשך להסדר, הבהירו ב"כ הצדדים כי האמור בסעיף 3 לעובדות כתב האישום המתוקן לפיו "**התפתחה קטטה בין המתלון ובין חלק מהנוכחים במקום**", פועל לטובת הנאשם.

כמו כן, הבהירו באי כוח הצדדים כי האמור ברישא של סעיף 7 לעובדות כתב האישום המתוקן לפיו "**כתוצאה מכלל התקיפות המתוארות לעיל**", כולל את כלל התקיפות המפורטות בכתב האישום המתוקן לרבות מה שהיה בתוך החנות ומחוצה לה. בהקשר זה, ב"כ המאשימה הוסיפה והבהירה כי לפי חומר הראיות אין המאשימה יודעת מי גרם לחבלה בעינו של המתלון, מתי נגרמה והאם נגרמה בפנים החנות או מחוצה לה.

ראיות וטיעונים לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה תמונה של פניו החבולות של המתלון (ת/1), וב"כ הנאשם הגיש תמונה של פניו החבולות של הנאשם (נ/1).

5. **ב"כ המאשימה** טענה כי הנאשם, בן 32, הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה שהעונש לצידה 7 שנות מאסר.

מדובר באירוע שהתרחש לפני כארבעה חודשים, במסגרתו הוכה המתלון ונחבל. הגם שלא ידוע חלקו של הנאשם באירוע שהתרחש בחנות, וספק זה פועל לטובתו, לא ניתן להתעלם מהחבלה הקשה שנגרמה למתלון כמפורט בסעיף 7 לעובדות כתב האישום המתוקן.

הנאשם אומנם נחתך גם הוא בפניו על ידי המתלון, אולם הוא "לא טמן ידו בצלחת" ובמהלך האירוע יצא אחר המתלון מהחנות, הרים ארגז פלסטיק, ובעוד המתלון שרוע על הרצפה ואינו מהווה סכנה עבורו, הטיח את הארגז בראשו ובפניו.

נוכח חומרת העבירה, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וביקשה שלא להסתפק בימי מעצרו. בנוסף ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פיצוי וקנס שיהלמו את מעשיו.

6. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אב לשלושה ילדים שעבד ב"סודה סטרים" עובר לאירוע.

הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריח במשך 36 ימים ולאחר מכן שהה במעצר באיזוק אלקטרוני כשלושה חודשים נוספים, אז שוחרר למעצר בית עם "חלון" לעבודה בלבד. נטען כי האירוע והמעצר גרמו לטלטלה בחייו של הנאשם ובני משפחתו.

נטען כי התיקון בכתב האישום בו הודה הנאשם הנו משמעותי, ומדובר בעבירה שהייתה יכולה להתברר בבית משפט השלום. הנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות על מעשיו וחסך בזמנו של בית המשפט.

נטען כי במועד האירוע ישב הנאשם עם חברים ושתה בירה, כאשר המתלון ניגש אליהם וביקש סיגריה ואז חתך ושיסף את פניו של הנאשם. נטען כי הנאשם לא השתתף במהומה ובקטטה שהתרחשו בחנות, ולא גרם לנזקים למתלון אשר ככל הנראה נגרמו על ידי אחרים במהלך הקטטה.

עוד נטען כי המתלון וחבריו הם שיצרו את החיכוך וששו אלי קרב כאשר קראו לנאשם וחבריו "שחורים", והמתלון הוא שהביא על עצמו את שקרה. הסנגור הוסיף כי הנאשם הוא שהזמין את המשטרה למקום, ואף השוטר שראה את הנאשם מדמם במקום תאר אותו כקורבן והוזמן עבורו אמבולנס. כתוצאה ממעשיו של המתלון נותר הנאשם עם צלקת גדולה בפניו שניתן לראותה גם היום. ב"כ הנאשם הפנה לתמונה של הנאשם מהאירוע (נ/1).

נטען כי במהלך האירוע פוזר במקום גז מדמיע והנאשם, שנחתך בפניו על ידי המתלון, היה נתון בלחץ וזרק את הארגז על המתלון. ב"כ הנאשם הסכים כי קיים פער זמנים בין מועד שיסוף פניו

של הנאשם על ידי המתלונן לבין מועד זריקת הארגז על ידי הנאשם, פער השולל את טענת ההגנה העצמית, אך טען כי בנסיבות האירוע ביצע הנאשם את העבירה תוך קרבה לסייג.

ב"כ הנאשם השלים טיעוניו בכתב וטען ל"אפליה מקוממת" מצד רשויות האכיפה, וזאת מאחר והמתלונן אשר היה התוקף העיקרי והחל את האירוע בהתנהגותו הנפסדת, לא נעצר ולו ליום אחד, ורק בעקבות תהיית בית המשפט בשלבי המשפט הראשונים, זומן לשימוע.

לנוכח כל האמור ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ובתקופת היותו בפיקוח אלקטרוני.

7. הנאשם מסר כי הוא מתגורר בישראל מזה 12 שנים, אך אינו דובר היטב את השפה העברית. לדבריו אינו נשוי אך יש לו בת זוג ולהם שלושה ילדים משותפים והוא מבקש לשוב לגדל את ילדיו ולעבוד. הנאשם אמר שבעבר לא היו לו בעיות, ביקש סליחה על מה שקרה וביקש כי עונשו יסתכם במה שקיבל עד כה.

דין והכרעה

8. בהליך דן הציגו הצדדים "הסדר טווח" כאשר המאשימה עתרה לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ואילו ההגנה ביקשה להסתפק בימי מעצרו.

הגם שאין הסכמה כללית בפסיקה בסוגיה זו, כאשר "הסדר טווח" נמצא סביר בעיני בית המשפט, אין חובה, ככלל, להידרש לקביעת מתחם עונש הולם. ראה **ע"פ 8109/15 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016).

9. הנאשם בעניינו הורשע בעבירה של חבלה חמורה. לאחר עיון בפסיקה רלוונטית ובשים לב לנסיבותיו של האירוע, מצאתי כי טווח הענישה המוסכם על הצדדים ואשר הוצג במסגרת הסדר הטיעון, הינו סביר וראוי, ומשכך לא אדרש לקביעתו של מתחם עונש הולם.

יחד עם זאת, בקביעת עונשו הסופי של הנאשם, יובאו בחשבון פרמטרים שונים אשר נהוג להביא בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם.

הערכים החברתיים

10. בביצוע העבירה של חבלה חמורה ובנסיבותיה פגע הנאשם, בערכים המוגנים של שמירה על בריאותו, שלמות גופו, ביטחונו ושלווותו של האדם.

בנסיבותיו של האירוע ובעיקר בשים לב לאלימות הקשה שהפגין המתלונן כלפי הנאשם טרם ביצוע העבירה והבהרות ב"כ הצדדים כמפורט בפסקה 3 לעיל, הרי שמדובר בפגיעה ברף הנמוך של הערכים לעיל.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. רבות נפסק לגבי האלימות שפשטה בחברה ובצורך למגרה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה שיהיה בה כדי להלום את האינטרס הציבורי.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט **בע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני** (28.11.2021):

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנות את שלום הציבור ובטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש. על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט".

12. בזיקה לאמור לעיל, אדרש למדגם של הפסיקה הנוהגת, תוך שאציין כי בעבירה של חבלה חמורה ניתן למצוא מגוון של עונשים, המושפעים מנסיבותיו של המקרה הקונקרטי ומפרמטרים שונים, ובכלל זה, המניע לביצוע העבירה, קיומו של תכנון מוקדם, אופי האלימות, הנזק שנגרם בפועל לצד הנזק הפוטנציאלי, שימוש בכלי עזר וקיומן של עבירות נלוות. בענייננו ולאור הפרמטרים לעיל, יש לבצע את ההבחנה הנדרשת לקולא ולחומרא. יוער כי ב"כ הצדדים לא הפנו בטיעוניהם לעונש לפסיקה רלוונטית.

א. **ברע"פ 9177/20 מתן אלזאם נ' מדינת ישראל** (26.1.2021) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. בעקבות פניה של המתלונן, קטין, אל הנאשם וחבריו התפתח עימות שבמהלכו הנחית הנאשם מכת אגרוף בפניו של המתלונן, וכתוצאה ממנה נפל המתלונן ארצה ונגרמו לו בין היתר שבר בארובת העין ודימומים שונים שדרשו אשפוז. בערכאה הדיונית (ת"פ (חי') 40100-07-19) נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו משיקולי שיקום וגילו הצעיר, **6 חודשי מאסר על תנאי, 120 שעות של"צ ופיצוי**

למתלונן.

- ב. **ברע"פ 2298/20 יצחק עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.2020) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. הנאשם תקף את המתלונן, בעודו שרוי על הרצפה, בבעיטות ואגרופים וזאת לאחר שהאחרון, אדם מבוגר, ביקש מעובדי עירייה שכרתו עצים ליד ביתו לחדול ממעשיהם. כתוצאה מהתקיפה, סבל המתלונן משברים בצלעותיו ומהמטומות בראש ונזקק לאשפוז ולטיפול רפואי. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **10 חודשי מאסר בפועל**, 6 חודשי מאסר מותנה ופיצוי למתלונן על סך 20,000 ש"ח.
- ג. **בעפ"ג (ב"ש) 31326-07-21 יצחק טל נ' מדינת ישראל** (4.11.2021) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה לפי סעיף 333 בחוק העונשין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק. בין הנאשם, בעל עסק להמרת מטבע, למתלונן, חברו, התגלע ויכוח על רקע כספי. המתלונן הגיע לבית העסק של הנאשם וביקש לשוחח עם הנאשם. בצאתם מבית העסק אחז המתלונן בחולצתו של הנאשם ובתגובה תקף הנאשם את המתלונן במכת אגרוף בפניו שכתוצאה ממנה נגרם לו שבר בגשר האף שהצריך טיפול רפואי בבית החולים. המתלונן נפל, קם בעט בגבו של הנאשם ומיד לאחר מכן נפל שנית ואז תקף אותו הנאשם שנית במכת אגרוף בפניו, הוא נפל ארצה ונחבל בראשו. על הנאשם, בעל עבר פלילי ישן ולא רלוונטי, הוטלו **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** בניכוי ימי מעצרו, לצד מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.
- ד. **בעפ"ג (מרכז) 30709-01-12 לופט נ' מדינת ישראל** (27.3.2012) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה. סמוך לחצות ישבו הנאשם וחבריו, האזינו למוסיקה וצרכו משקאות אלכוהוליים. המתלונן ביקש מהנאשם ומחבריו להנמיך את המוסיקה ומשסירבו להנמיך ניגש המתלונן לרמקולים, הנמיך בעצמו את המוסיקה ומשך בידו של הנאשם. בתגובה הנאשם הכה אותו במכת אגרוף באפו, כתוצאה ממנה נפל המתלונן, ראשו נחבט ונגרמו לו שברים רבים בעצמות האף והמטומה בקרקפת. על הנאשם, בעל עבר פלילי משמעותי ורלוונטי, נגזרו **בת"פ (ראשל"צ) 19286-07-11**, 10 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ובסה"כ 16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.
- ה. **בת"פ (רח') 23623-09-17 מדינת ישראל נ' שהארי**, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של חבלה חמורה. על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן, ניגש הנאשם לעבר בית כנסת סמוך, הצטייד בקרש, חזר והיכה את המתלונן מכה אחת, תוך שפגע בידו ובאוזנו. בתגובה, הצטייד המתלונן בקרש ודפק בחוזקה על אופניו של הנאשם. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן שבר בכף היד וכן דימום באוזנו. בית

המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נוכח נסיבותיו האישות המורכבות, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, לצד צו מבחן, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

נסיבות ביצוע העבירות

13. חומרת נסיבות העבירה בה הורשע הנאשם נלמדת בראש ובראשונה מהעובדה שהנאשם הטיח ארגז פלסטיק בראשו ובפניו של המתלונן בעוד המתלונן שרוע על הרצפה, לאחר שהוכה על ידי אחרים ונחבל על ידם באופן קשה, ותוך כדי ניצול פער הכוחות שנוצר.

בהקשר זה אוסיף כי אינני מקבל את טענתו של הסנגור המלומד כי אקט האלימות שהפגין הנאשם בוצע תוך קרבה לסייג ההגנה העצמית, שכן הנאשם הטיח את הארגז על המתלונן לאחר שהיה ברור שאינו מהווה כל סכנה עבורו.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הטמון בהטלת הארגז דווקא על ראשו של המתלונן.

14. לצד האמור לעיל ועל פי נסיבות האירוע, הרי שהנאשם לא יזם את האירוע, לא תכנן אותו ולמעשה נקלע אליו שלא בטובתו ולאחר שהותקף תחילה באופן קשה ובוטה על ידי המתלונן, עת האחרון פצע אותו בפניו באמצעות חפץ חד שהחזיק בידו.

הנאשם לא הצטייד בארגז מבעוד מועד ועשה בו שימוש אלים פעם אחת בלבד. אכן טוב היה עושה הנאשם אם היה נמנע כלל מהטחת הארגז במתלונן למרות תקיפתו הקשה קודם לכן, אך לא ניתן שלא להתחשב לקולא בעובדה כי לא המשיך להכות את המתלונן למרות שיכול היה לעשות כן. דומה כי הנאשם הצליח לכבוש את כעסו ונמנע מהסלמת האירוע.

יתרה מכך, ובשים לב להסכמת ב"כ הצדדים כי האמור בסעיף 3 לכתב האישום המתוקן פועל לטובת הנאשם, הרי שהמתלונן תקף תחילה את הנאשם וזאת למרות שהנאשם לא לקח חלק בקטטה הראשונית שהתפתחה במקום.

אומנם מעשיו של הנאשם לא עומדים בתנאי ההגנה העצמית, אך נכון להתחשב לקולא בנסיבות האירוע בעת גזירת הדין, וזאת נוכח עוצמת האלימות בה נקט המתלונן, הנזק שגרם לנאשם ופוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם לו עת המתלונן פצע אותו באזור הפנים ובאמצעות חפץ חד.

15. צודקת המאשימה כי על פי סעיף 7 לכתב האישום המתוקן למתלון נגרמו חבלות משמעותיות, יחד עם זאת, לא ניתן ליחסן דווקא למעשה הנאשם, שכן ועוד קודם לכך נחבל המתלון על ידי אחרים.

כך לדוגמה על פי סעיף 4 בכתב האישום המתוקן, המתלון נחבל בראשו מבקבוקי זכוכית אשר נזרקו לעברו והוטחו על ראשו על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. וכך לדוגמה על פי האמור בסעיף 5 לעובדות כתב האישום המתוקן, יצא מהחנות אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, הרים ארגז פלסטיק והטיח את הארגז בפניו של המתלון ובהמשך נגח באמצעות ראשו בראשו של המתלון.

כאמור, ב"כ המאשימה אישרה בהגינותה כי לפי חומר הראיות אין המאשימה יודעת מי גרם לחבלה בעינו של המתלון, מתי נגרמה והאם נגרמה בפנים החנות או מחוצה לה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

16. הענישה הינה אינדיבידואלית ובמסגרתה יש לתן את הדעת לכך כי הנאשם יליד 1992, היה עצור מיום 5.2.24 ועד ליום 10.3.24, ולאחר מכן שהה תקופה נוספת של כשלושה חודשים במעצר בית באיזוק אלקטרוני.

לעניין התחשבות לקולא בתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני ראה **ע"פ 8547/15 מ"י נ' מחאג'נה (2106)**.

17. כמו כן ולקולת עונשו של הנאשם נתתי משקל להיותו נעדר עבר פלילי, וכן להודאתו בביצוע העבירה, לחסכון בזמנו של בית המשפט ולחרטה שהביע על מעשיו. הנאשם אב לשלושה ילדים קטנים, וניכר כי למעט האירוע הנקודתי שבענייננו מנהל אורח חיים נורמטיבי.

18. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, ומשהנאשם נקלע לאירוע שלא בטובתו והותקף תחילה על ידי המתלון אשר פצע אותו בפניו באמצעות חפץ חד, לא מצאתי לתן משקל מכריע לשיקולי הרתעת היחיד. דומה כי יש בהרשעתו ובמעצרו של הנאשם (תחילה מאחורי סורג ובריח ובהמשך בפיקוח אלקטרוני) כדי להוות גורם מרתיע עבורו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

בהקשר זה אוסיף כי התרשמתי מכנות דבריו של הנאשם כי הוא מצטער על האירוע ויש להניח כי ככל שחלילה יקלע לאירוע דומה בעתיד יגיב בצורה שונה ומאופקת יותר.

19. במסגרת שיקולי הענישה ונוכח שכיחות עבירות האלימות, מצאתי להתחשב גם בשיקולי

הרתעת הרבים, ובאופן שיוקיע כל עשיית דין עצמי.

20. בנסיבות האירוע שבענייננו, לא מצאתי להטיל על הנאשם פיצוי לטובת המתלון. מבלי שיהיה בכך כדי להצדיק את מעשה האלימות של הנאשם, בל נשכח כי המתלון הוא זה שפצע תחילה את הנאשם, פציעה שסימניה ניכרים עד היום. נוכח "תרומתו" המשמעותית של המתלון לאירוע, ובשים לב לחבלות האחרות שנגרמו למתלון על ידי אחרים, הרי שסוגיית הפיצוי מוטב שתתברר בהליך אחר, ככל שמי מהמעורבים יחפוץ בכך.

למרות האמור, מצאתי לחייב הנאשם בקנס כספי ובאופן שיהא בכך כדי להביע מורת רוחו של בית המשפט מהמעשה בו הורשע. אמנם בעניינו של הנאשם לא הוצגה תמונה אודות מצבו הכלכלי אך ניתן להניח בהיותו בחור צעיר ואב לשלושה ילדים קטנים כי הפרוטה אינה מצויה בכיסו.

21. **לאור האמור ולאחר איזון בין השיקולים השונים ונוכח הנסיבות המיוחדות של האירוע שבענייננו, אני גוזר על הנאשם עונשים כדלקמן:**

א. 35 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

מובהר כי הנאשם ריצה עונשו בגין רכיב זה.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 01.02.25.

לידיעת הנאשם, ניתן יהיה לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי

תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ד' תמוז תשפ"ד, 10 יולי 2024, במעמד הצדדים.